

oznanilo

**Je naša ljubezen
tako odprta,
kolikor so bile
razprte roke
našega Kralja
na križu?**
(Lojze Bratina)

32. nedelja med letom

leto VIII /2010-17
12. november 2017

IMAMO OLJE?

Mt 25,1–13

Ravno v pojmovanju življenja po smrti se jasno razlikujejo verni in neverni ljudje oziroma tisti, ki upajo, in ljudje, ki so brez upanja. Apostol Pavel namreč v pismih Solunčanom govori prav o tem, kako vera v večno življenje prinaša veselje in upanje, saj pred oznanilom evangelija ti ljudje niso poznali Boga in so bili zato tudi brez upanja (prim. 1 Tes 4,13, kot v današnjem drugem berilu). Poganski miti namreč niso bili sposobni osvetliti skrivnosti smrti. Papež Benedikt XVI je dejal: "Če odmislimo Boga, če odstranimo Kristusa, svet znova zapade v praznino in v temo. To potrjuje tudi sodobni nihilizem,

ki ni vselej zavesten, a žal kljub temu okužuje mnoge mlade ljudi." V tej luči moramo gledati tudi na evangelijski odlomek o desetih dekletih, ki so se s prižganimi svetilkami odpravile na poročno praznovanje. Gre za simbol večnega življenja v nebeškem kraljestvu (prim. Mt 25,1–13). S to posrečeno primerjavo nas Jezus želi poučiti o resnici, ki nas spravlja nekoliko v zadrego.

Polovica deklet vstopi z ženinom na praznovanje, druga polovica pa jih ostane zunaj, ker so bile nespametne in niso imele s seboj potrebnega olja. Kaj je pravzaprav tisto olje, ki dovoli prisostvovati na poročnem slavju? Sveti Avguštín in drugi antični pisatelji prepoznava jo v olju simbol za ljubezen, ki je ni mogoče kupiti, temveč jo sprejemamo kot dar, ki ga hranimo v svoji notranjosti in ga živimo v delih. Resnično moder je človek, ki svoje zemeljsko življenje uporabi za izvrševanje del usmiljenja, saj mu ta po smrti ne bodo več možna. Ob poslednji sodbi bomo vprašani o delih ljubezni v zemeljskem življenju (prim. Mt 25,31–46). Ta ljubezen je Kristusov dar, izlit v nas po Svetem Duhu. Kdor veruje v Boga, ki je Ljubezen, nosi v sebi nepremagljivo upanje, ki je podobno svetilki, s katero premostimo temo onkraj smrti in dospemo do velikega slavja življenja. Vsak dan znova se trudimo in v svoje okolje prinašamo močno luč vere in krščanske ljubezni in bomo tako vedno pripravljene na srečanje z nebeškim Ženinom.

Steza večnega življenja je steza truda in trpljenja,
steza zatajevanja in pokore,
steza preganjanja in zaničevanja,
steza veselega dokončanja.
(bl. Anton Martin Slomšek)

Opolnoči pa je nastalo vpitje: »Glejte, ženin! Pojdite mu naproti!« Teda so vse device vstale in pripravile svoje svetilke. Nespametne so rekly preudarnim: »Dajte nam svojega olja,

ker naše svetilke ugašajo!« Toda preudarne so odvrnile: »Verjetno ga ne bo dovolj za nas in vas. Pojdite raje k prodajalcem in si ga kupite!« Bodite torej budni, ker ne veste ne dneva ne ure!« (Mt 25,6–9.13)

NASVETI IN OPOMINI

Pismouki in farizeji so Božji nauk, posredovan po Mojzesu, podredili svojemu okusu in svojim željam. Sebe so postavili za središče in merilo vsega. Zato jih je Jezus grajal. Kdo ve, če se ni tudi nas prijelo kaj (ali morda celo veliko) duha farizejev in pismoukov? Nekaj vprašanj kot razmislek ob današnjem evangeliju: Smo središče našega učenja mi ali je Jezus? Oznanjamo svojo (človeško) modrost ali modrost križanega Kristusa? Nam gre za uveljavljan-

je moči, zemeljskega sijaja, zunanje uspešnosti? Težimo za tem, da bi se ponašali s svojim uspehi, s svojo preteklostjo, s svojim »smo pa le mi imeli prav«? Merimo svojo vrednost po tem, koliko raznih priznanj, imenovanj in odlikovanj smo prejeli? Katera knjiga nam pomeni več: zakonik ali Jezusov evangelij? Išče mo v evangeliju črko ali duha? Precejamo komarje in spregledujemo slone? So naše nedeljske maše zgolj izpolnitev zapovedi ali pa družinska srečanja ob Jezusu? So naše župnije predvsem cerkvenopravne ustanove ali pa skupnosti ljudi, ki jih povezuje Kristusova ljubezen? Imamo sebe za nezmotljive učitelje in vodnike ali pa hodimo vsi vsak dan v šolo k edinemu Učitelju in Vodniku? Smo sprejemljivi za dobrohotne nasvete? Se bojimo dobronamerne kritike? Bi vzrojili, če bi nas na primer kdo opomnil »Bodi manj uraden in bolj domač?« Manj razumarski in bolj toplo človeški. Manj zahteven in bolj razumevajoč. Manj posveten bolj duhoven. Manj grob in bolj vljuden. Manj zapovedovalen in bolj pripravljen na pogovor. Manj se bori proti zlu in bolj uveljavljal dobro. Manj govori ni več stori. Manj toži nad slabimi časi in več veselega upanja vnašaj v svoj prostor. Kdor ne sprejme nasvetov in opominov, si sam zapira pot k napredku. Ostal bo vedno isti in ponavljal vedno iste napake.
Po: Beseda da Besedo

OZNANILA

1. Zahvalna nedelja - Prehranske artikle, ki ste jih prinesli in smo jih postavili pred oltar, bomo po sveti maši odpeljali v samostan redovnih sester, ki vsakdan pripravljajo obroke in hrane za brezdomce. Bog povrni.

SVETE MAŠE

NEDELJA, 12. november 2017

32. nedelja med letom

9.30 za + očeta Štefana in Mamo Gizelo Bedernjak

NEDELJA, 19. november 2017

33. nedelja med letom

9.30 za + mamo Marijo, očeta Feliksa in nečaka Marijo Vrabl

Moli kratko pa dobro!
Pokrižaj se zjutraj, ko vstaneš, priporoči vsako delo Bogu.
Brez večerne zahvale naj bi človek nikoli ne zaspal.
(bl. Anton Martin Slomšek)

Kristjan, ki je kristjan le na papirju, ne pa tudi v življenju, lahko povzroča veliko škode.
(Gabriele Amorth)

O Bog, moj Bog si ti, željno te iščem,
po tebi žeja moja dušo;
moje telo medli po tebi
na suhi, izčrpani zemlji brez vode.

Tako sem v svetišču zrl/a vate,
da bi videl/a tvojo moč in tvojo slavo;
zakaj tvoja dobrotja je boljša kakor življenje,
moje ustnice te smejo slaviti.

Tako te bom slavil/a v svojem življenju,
v tvojem imenu bom vzdigoval/a svoje roke.

Kakor z maščobo in oljem se bo nasičevala moja duša,
z vriskajočimi ustnicami bodo hvalila moja usta,
ko se te bom spominjal/a na svojem ležišču,
v nočnih urah premišljeval/a o tebi;
zakaj bil si mi pomoč, v senci tvojih peruti vriskam.
Moja duša se te je oklepala, podpirala me je tvoja desnica.

Ste se danes že nasmejali?

Otroci so v šoli dobili domačo nalogo: "Opiši v stotih besedah, kako ste preživeli vikend". Mali Franček je napisal: "Ta vikend smo se nameravali odpeljati z družino k teti. Naložili smo se v avto in ta nikakor ni hotel vžgati. Žalostni smo šli iz avta, razen očeta, ki je ostal pri avtomobilu in izrekel ostalih 60 besed, ki pa niso primerne za mojo domačo nalogo."

Slovenski pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (*Matija*)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

Vsak dan umiramo za nov dan
in vsako jutro se na novo rodimo.
Življenja nimamo v svojih rokah.

Vsaka ura,

vsak udarec našega srca
je čudoviti dar.

Vsak dan umiramo za nov dan
in se za dan približamo
odločilnemu trenutku
svojega odhoda v večnost.

Pot v večnost nič ne stane

in ne zahteva nobenega znanja.

Pot v večnost zahteva le predanost,
vero in ljubezen.

Hoditi moramo po dobri poti.

Vedno!

Ne vemo namreč ne dneva ne ure.

Zato nikoli ne smemo

opustiti misli na lastno smrt.

Le tako lahko postajamo

vsak dan boljši

in resnično pripravljeni

na srečanje z ženinom.

A. Grün